

Suvi Nieminen

Samtidskunsten tar gjerne utgangspunkt i det tradisjonelle, for så å bryte grenser ved å endre eller tilføre noe annet til det kunstneriske uttrykket. Det er forventet at installasjonskunst skal være av stort format, romlig og omslutte betrakteren. I Suvi Nieminenens «Stilleben II» (1990) trer man inn i et rom med fire objekter plassert både på vegger og på gulv. De varierer i størrelse, form og materialer. Vi kan bevege oss rundt i rommet og betrakte objektene fra ulike perspektiver.

© Suvi Nieminen, Stilleben II, 1990, installasjon

Stilleben er en motivsjanger som tradisjonelt er forbundet med maleriet og kan inndeles i flere kategorier. Felles for motivene er at sammenstillinger av ulike objekter som mat, blomster, hodeskaller og stearinlys, utgjør symboladete og allegoriske motiver. Memento mori-symbolikken er den mest kjente, hvor vi blir minnet om at menneskets liv på jorden er forgjengelig og at man må huske på å gjøre det beste ut av den tiden man har fått tildelt.

Nieminenes stilleben består også av flere sammenstilte objekter. Disse håndlagde, små skulpturene av non-figurativ art er plassert på ulike steder i rommet. Man drar ikke kjensel på objektenes karakter eller funksjon, noe som tilslører stillebenets symbolske mening og demper det allegoriske aspektet. I tillegg utfordres maleriets todimensjonalitet og illusjon av rom, da kunstverket består av konkrete objekter i et virkelig rom. I det vi beveger oss rundt i rommet opplever vi en moderne versjon av stillebenet som installasjon. Finnes det noen påminnelser her? Kanskje ligger det en oppfordring til oss om å se ting fra flere sider.

Suvi Nieminen er født 1957 i Finland. Hun bor og arbeider i Bergen.

Randi Godø